

โดย ลอรี ฟูลเลอร์
นิยายสารคดี
เรียบเรียงตามเรื่องจริง

“ฉันจะยึดมั่นความจริง ฉันจะยึดมั่นสิ่งดี พระเจ้าทรง
วางใจฉันได้” (Children’s Songbook, 162)
“ฮั ดูนี่สิ” แจ็คดึงกระดาษที่พับไว้ออกจากกระดาษ
6 กางเกง “ฉันเจอในนิตยสารเมื่อเช้า”
เขาคลี่กระดาษและยื่นให้ทารานดู
แต่ทารานเห็นได้ทันทีว่าเป็นภาพที่เขาไม่อยากจะ
เขาหันหลังให้และพูดว่า “ฉันไม่อยากจะดู”

แจ๊คยกไหล่และเก็บกระดาษใส่กระเป๋าตังเดิม “อ่อน”
ทารานไม่สนใจ
เมื่อทารานกลับถึงบ้าน เขาช่วยแม่ทำขนมปังแบบ
เป็นอาหารค่ำ เขาลากเก้าอี้ตัวหนึ่งมาที่เคาน์เตอร์
และแม่ผูกผ้ากันเปื้อนให้เขา
“แม่ครับ” เขาพูด “ตอนที่ผมอยู่บ้านเอียน
เพื่อนของเขาพยายามเอาภาพอนาจารให้เรารู้

ภาพประกอบโดย เป็น ไชยอนเซ็น

ผมหันหลังให้และเดินหนี”
แม่วางชามแป้งและทอดทาราน “นั่นเป็นการเลือกที่
ดีมาก ๆ ขอบใจที่เล่าเรื่องนี้ให้แม่ฟัง”
“ในคืนครอบครัวแม่บอกให้ทำอย่างนั้น”
ทารานพูดขณะเอามือตบแป้งเบาๆ และยกแป้ง
ที่ผสมแล้ววางบนเคาน์เตอร์
“แม่ดีใจที่ลูกจำได้ นั่นเป็นครั้งแรกที่มี
คนให้ลูกดูภาพอนาจารหรือเปล่า”
ทารานพยักหน้า
“แม่ดีใจมากที่ลูกบอกแม่ ลูกรู้ใช่ไหมว่าลูกถามแม่หรือบอกแม่ได้ทุกเรื่อง
ถึงแม้ลูกจะเลือกทำไม่ดี แต่แม่ก็ยังอยาก
ให้รู้ว่าแม่ช่วยได้ แม่จะไม่โมโห” เธอป้ายแป้งบน
จมูกของเขานิดหน่อย
ทารานยิ้มและย่นจมูกที่มีแป้งติด “ครับ ผมรู้”
หลังอาหารค่ำคืนนั้น พ่อพูดว่า “วันนี้มีคนพยายาม
นำเอาภาพอนาจารมาให้ทารานดู แบบที่เราคุยกันในคืน
ครอบครัว”
รีนารีบยกมือ “หนูจำได้ว่าคุยกันเรื่องนั้น!” ดารายังไม่
โตพอจะจำได้มากนัก แต่เธอพยักหน้าตาม
“แล้วพี่ทำยังไง” โซเนียถามทาราน
“พี่ไม่ได้ดู แล้วก็เดินหนี” ทารานตอบ
แม่พยักหน้า “เรามีความสุขจริงๆ ที่ทารานเลือกทำดี
เราภูมิใจที่เขาบอกให้แม่รู้ว่าเกิดอะไรขึ้น”
พ่อเอื้อมมือข้ามโต๊ะมาโอบไหล่กับทาราน “เยี่ยมไปเลย
หนุ่มน้อย” รีนากับดารารอบมือ และโซเนียยิ้มให้ทาราน
“มันต้องฉลอง เรามีของขวัญพิเศษเลย!” พ่อบอก นั่น
ทำให้ *ทุกคน* ดีใจ
แม่ลุกขึ้นไปหยิบไอศกรีมออกจากช่องแช่แข็ง ทาราน
กับโซเนียวิ่งไปหยิบถ้วยกับช้อน
“โอเค หนุ่มน้อย” พ่อพูดพลางใช้ช้อนตักไอศกรีมขึ้น

ไปที่ทาราน “ลูกอยากกินรสไหน”
ขณะที่ทุกคนตักไอศกรีมเข้าปาก แม่พูดว่า “พ่อกับแม่
แค่อยากให้ลูกจำไว้ว่าถ้าลูกกังวลหรือมีคำถาม ลูกมาคุยกับ
เราได้ทุกเมื่อ ไม่ว่าเรื่องอะไร นั่นทำให้เรามีความสุข”
“และเราก็ได้กินไอศกรีมไซ้ใหม่คะ” โซเนียถาม
ขณะชูช็อกโกแลตเต็มช้อน
แม่หัวเราะ “บางครั้งจะ แต่นั่นมัก
จะทำให้เรามีความสุข แต่นั่นก็พอแล้ว”
ทารานพยักหน้าขณะที่เขากิน
ไอศกรีมคำสุดท้าย การบอกแม่ทำให้เขามี
ความสุขเช่นกัน ■

สติ ความท้าทาย
“ฉันจะอ่านและดูสิ่งที่พระบิดา
บนสวรรค์พอพระทัยเท่านั้น”
(มาตรฐานพระกิตติคุณของฉันทัน)

- ฝึกปฏิเสธถ้ามีคนพยายามให้ท่านดูสิ่งไม่ดี
หันหลังให้และเดินหนี
- พูดคุยกับพ่อแม่หรือผู้ใหญ่ที่ท่านไว้ใจว่าเหตุ
ใดสื่อลามกจึงไม่ดีต่อเรา
- วางแผนกับครอบครัวท่าน ถ้าท่านเห็นสิ่งไม่
ดี ให้บอกพ่อแม่หรือผู้ใหญ่ที่ท่านไว้ใจทันที
เพื่อให้ความรู้สึกไม่ดีออกไปโดยเร็ว
- ฉันท้าทายตนเองให้...